

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 384/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť V. H., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 156/92 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 19. októbra 2006 doručené podanie V. H. (ďalej len „sťažovateľka“) označené ako „*Sťažnosť*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka namieta zbytočné prietahy v konaní Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 16 C 156/92 proti odporcovi G., B. „... o určenie platovej triedy T 10 a príplatok za vedenie kolektívu...“

Návrh na začatie konania podala sťažovateľka 19. augusta 1992. Prvýkrát prvostupňový súd rozhodol vo veci už 15. apríla 1993, ale jeho rozhodnutie bolo zrušené v septembri 1993 odvolacím súdom. Po tomto rozhodnutí sa začali podľa sťažovateľky prietahy v konaní. Sťažovateľka ďalej v sťažnosti podrobne opisuje ďalší priebeh konania.

V závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 156/92 okresný súd porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Domáha sa tiež priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 140 000 Sk a žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Zo sťažnosti sťažovateľky ústavný súd zistil, že vo veci uplatnenej sťažovateľkou okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 16 C 156/92-363 z 29. mája 2006. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2006.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo alebo ešte pretrváva (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, I. ÚS 29/02, II. ÚS 55/02, II. ÚS 138/02, II. ÚS 139/02, II. ÚS 29/03). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu namietaného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. októbra 2006. Z obsahu sťažnosti však vyplýva, že konanie, v ktorom okresný súd vykazoval zbytočné prietahy vedené pod sp. zn. 16 C 156/92, právoplatne skončilo 25. augusta 2006, z čoho je zjavné, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu tvrdené porušovanie práv sťažovateľky už netrvalo.

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2006